

Výstava Pod cizím nebem v Praze 3 připomíná hromadné deportace civilistů na Sibiř

V Den černé stuhy byla na náměstí Jiřího z Poděbrad zahájena mezinárodně úspěšná výstava Pod cizím nebem. Je věnovaná 80. výročí zahájení masových deportací z Litvy, Lotyšska a Estonska a představuje život odsunutých obětí na Sibiři.

V Praze 23. 8. 2021 Výstavu Pod cizím nebem připravilo Litevské Muzeum obětí genocidy při Středisku výzkumu genocidy a odboje. Výstava se setkala s velkým úspěchem nejenom v Litvě, ale také v zahraničí. Na jednom místě podává svědectví o různých aspektech sovětské brutality a představuje „kolektivní paměť“ Litevců na stalinské represe. Dnes byla výstava poprvé veřejně uvedena v České republice pod záštitou Velvyslanectví Litevské republiky a starosty Prahy 3. *„Datum zahájení výstavy jsme společně s Velvyslanectvím Litevské republiky symbolicky stanovili na Mezinárodní den černé stuhy, který je „Evropským dnem památky obětí všech totalitních a autoritářských režimů, které mají být připomínány důstojně a nezaujatě“, vysvětluje starosta Prahy 3 Jiří Ptáček.*

Před 80 lety zahájil Sovětský svaz masové deportace litevského obyvatelstva. Přes noc byly oběti zatčeny a zavlečeny na Sibiř včetně žen a dětí. Podle historiků, během prvních let okupace Sověti deportovali, zabili a uvěznilo asi 23 000 obyvatel země. Celkově z Litvy do roku 1953 bylo deportováno přibližně 130 000 lidí, dalších asi 156 tisíc bylo uvězněno. *„Výstava pod cizím nebem na mě svou výpovědí velmi zapůsobila, proto jsem se zasadil o její první veřejné uvedení“, říká radní pro kulturu Pavel Křeček. „Téma totalitních a autoritářských režimů je bohužel stále aktuální, a i proto je důležité si připomínat jejich oběti“, dodává Křeček. Velvyslanec Litevské republiky v Praze Laimonas Talat-Kelpša doplňuje: „Výstava je pro mě i osobní záležitostí. Rodina mého dědečka byla 14. června 1941 odvečena na Sibiř. Moje babička uprchla na Sibiř sama, protože její matka v té době již byla zatčena, a babička se stejnému osudu vyhnula tím, že jí varovali sousedé. Můj otec se narodil a vyrůstal v sibiřské Vorkutě. A pokud se stalinistický teror pro mnohé v Evropě jeví jako vzdálená minulost, mohou říci: ne, jeho stín stále existuje, oběti stalinistického teroru jsou stále naživu a stále hledají odpověď na otázku „proč, a za co?“.*

Venkovní výstava je v česko-anglickém vydání a je k vidění na náměstí Jiřího z Poděbrad od 23. srpna do 4. září. Poté se přesune na Prahu 5.